

Bilag 12.**Oversættelse.****Ambassadør Otto Borchs indlæg i plenarforsamlingen den 17. oktober 1970 om FN's 2. udviklingstiår.**

Den danske delegation finder det glædeligt, at der med strategien for De forenede Nationers 2. udviklingstiår er skabt en ramme for fremtidige fælles foranstaltninger til at fremskynde udviklingslandenes økonomiske og sociale fremgang. Vi betragter strategien som et udtryk for alle landes vilje til at intensivere deres bestræbelser inden for denne ramme.

I forbindelse med sin godkendelse af strategien har Danmark, ligesom mange andre lande, måttet tage enkelte forbehold og fremkomme med visse fortolkninger. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på disse, da de allerede er ført til protokols i 2. udvalg. Der skulle dog ingen tvivl herske om, at Danmark agter at deltage efter bedste evne i de fælles udviklingsbestræbelser i 1970'erne.

I de senere år er Danmarks officielle udviklingsbistand steget stærkt. I 1969 androg nettostrømmen af statslige og private finansielle midler fra Danmark til udviklingslandene over 1 pct. af bruttonationalproduktet.

Halvdelen af vor bistand ydes via multilaterale institutioner, medens den anden halvdel består af teknisk bistand, der ydes som gave, og rentefri udviklingslån.

Danmark har i mange år slået til lyd for indførelsen af en ordning vedrørende supplerende finansiering til imødegåelse af de vanskeligheder, som svingende eksportindtægter skaber for udviklingslandene.

Vi har også vedblivende støttet tanken om et almindeligt, ikke-diskriminatorisk og ikke-gensidigt præferencesystem for udviklingslandenes industrivareeksport. Vi hilser med glæde den aftale, der nu er truffet i UNCTAD om et sådant system, og vi håber, at det meget snart vil blive indført.

Strategien vil vel nok ikke opfylde alle de forventninger, som udviklingslandene nærer om bindende tilsagn om handling fra de udviklede landes side. Men den betegner dog, efter vor opfattelse, et vigtigt skridt henimod en virkelig fælles anstrengelse for at løse udviklingslandenes problemer. Yderligere må strategien ses i en dynamisk sammenhæng. Vi er overbevist om, at strategien vil bane vej for et bredere og mere indgående samarbejde mellem udviklingslandene og de udviklede lande, således at De forenede Nationers 2. udviklingstiår kan føre til en væsentlig forbedring af alle menneskers vilkår, hvilket er det endelige mål for udviklingsbestræbelserne.